

הקרב בין שלטונות

ברית-המועצות לבחירת

הסטרודנטים הישראלית

במוסקבה

במרכזי המפלגות התמודדו השבוע הי עסקנים על המקומות הריאליים ברשימות המועמדים לבחירות הקרובות. בחובות הערים, החלו המפלגות להתמודד על קולו של האזרח, אבל אורחי המדינה היו רחוקים מהשבוע מההתחולל בקירוב. מעיני ניהם התרכזו הרחק, בבירה הסובייטית, שם ניהלה השבוע נבחרת הספורט של הסטרודנטים הישראלים את אחד הקרבות המרתים קים ביותר שאינו נבחרת ספורטאים ישראלית נאלצה לנהל אירעם. היה זה הקרב נגד עוצמתה של ברית-המועצות. איזולתם של השלטונות הסובייטיים יכרו לה להתחרות רק עם כמה מעשי איזולת דומים של ממשלת-ישראל. התעלמות מד השתתפות נבחרת ישראלית במשחקי האוניברסיאדה — האולימפיאדה של הסטרודנטים — עשויה היתה לגרום לפגישות חופשיות בין הספורטאים הישראלים לבין מספר רב של יהודים רוסיים. היהודים היו מקבלים פריסת שלום היה משראל, הישראלים היו יכולים להעביר ידיעות על מצבם של יהודי רוסיה — דברים הנעשים בין כה בצורות שונות גם בלי משחקי האוניברסיאדה.

על מנת למנוע זאת עשו הסובייטים כל שינאה אפשרית. הם אסרו על עיתוני אים ישראלים לסקר את המשחקים, הספו מהם אשורות כניסה שכבר ניתנו להם. הם הגבילו את תנועת הנבחרת הישראלית, ניסו למנוע מאנשיה בכל צורה פגישות עם יהודים.

כך השיגו השלטונות הסובייטיים מטרה הסוכה מזו שהתכוונו לה. הם הפכו את ביקור המשלחת הישראלית באוניברסיאדה לניצחון רבתי, מבלי להתחשב בתוצאות המישחקים והתחרויות. הם הוכיחו לעולם כולו כי אכן קיימת בעיה של רדיפת יהודים בברית-המועצות. הם הוכיחו שמדינה טוטליטארית אינה מסוגלת לארח ולנהל מישחקי ספורט חופשיים ופתוחים, דבר העלול לשלול מהרוסים את הזכות לארח את מישחקי האולימפיאדה הבאה.

לא חשוב מה יהיו הישגי הספורטאים הסטרודנטים. במישחק עם הרוסים הם ניצחו: 3:0.

הסתדרות

הקרב על הבחירות

שאינו קיימות

רמוקרטיה איננה עניין

מסחרי, קבע השופט אשר

במהלך תביעתה של סיעת

מרי לקיים את הבחירות

להסתדרות בחוק

עסקני ההסתדרות לחשו השבוע באווני עיתונאים, בחוגי-בית ובאסיפות עם: "סיעת מרי רוצה לבטל את הבחירות להסתדרות." מקורבו של בן-ארהון אמרו: "הסיעה הוא משרתת את הגוש ואת גולדה מאיר. דחיית הבחירות להסתדרות נועדה לסלק את בן-ארהון מתפקיד המזכיר הכללי."

השופט המחוזי שלמה אשר ישב על כס המשפט והיה בקול רם: "השאלה היא שאלת האיחור, האם לא איחרתם בהגשת התביעה..." היפנה את הירחוריו לעבר עורכי-דין אמנון זכרונני.

ענה זכרונני: "לא איחרנו — כי המדובר בבחירות שאינן מתקיימות כלל. אנחנו יכולים לעטוף גם אחרי יום הבחירות, שלא התקיימו, כי תוצאותיהן אינן קיימות — כי הבחירות לא נתקיימו..."

מערכת שנייה. המתח ששרר באולם בית-המשפט היה מובן. דקות אחדות אחרי שהשופט המחוזי אליהו מני דחה את בקשת סיעת מרי וחזית השמאל לצוות על ועדת-הבחירות המרכזית לספק את ספרי הבחירות לסיעה, לאסור על פקידי לישיכת המס לעסוק במערכת הבחירות של המערך, וכן לאסור קיום הבחירות בשטחים המוחזקים — החלה באולם השכן המערכת השנייה. שוב היו המבקשים חבר הוועד-החשך בעמוד 22

מטורף? שתוי? - ובכל זאת יש צדדים

מסחוריים בפרשת המטוס החטוף

התעלומה

המעופפת

הוא מתכוון לנחות בלוד. במשך יותר מחצי שעה ניסו ממגדל הפיקוח בלוד, להניא את הטייס מכוונתו לנחות בלוד. תחילה פשוט אסרו עליו את הנחיתה. רק כאשר הסתבר כי החוטף איתן בדעתו ועלול לפוצץ את המטוס על יושביו, ניתנה למטוס רשות הנחיתה בלוד. לא רק זאת: אלא שהותר לו לטוס מעל לתל-אביב.

תירוץ

קלוש

איש לא ידעו או כי חוטף המטוס הוא תמהוני, "אוהב ישראל". הוא יכול היה באותה מידה להיות יפאני מטורף המתכנן להתאבד יחד עם המטוס מעל לתל-אביב. מדוע אם כן ניתנה לו רשות נחיתה בלוד? מדוע לא כוון המטוס לשדה-תעופה אחר בארץ, או דרך נתיב שלא יעבור מעל למרכז העירוני הגדול ביותר במדינה?

בתשובה לתעלומות אלה, שנתורו בלתי פתורות, יש השלכה לגבי ההחלטה ליירט את המטוס הלובי כסיני לפני חצי שנה. מדוע היה צריך ליירט מטוס נוסעים במרחק 300 קילומטר מתל-אביב, כדי להגן

תושבי תל-אביב שלא להבחין ברעש מורד שנשמע מעל לעיר. אלה שיצאו לחלונות ולמרפסות, או שהרימו את ראשיהם ברחובות, יכלו להבחין במחזה בלתי שיגרתני. מטוס בואינג גדול, שעל זנבו מתנוסס הארז הלבנוני, ריחף בגובה נמוך למדי מעל החלק הדרומי של תל-אביב, שלא בגובה הרגיל בו נוהגים מטוסים לטוס מהים לנמל-התעופה של לוד. הוא לווה על-ידי מטוסי פאנטום של חיל-האוויר, שהגבירו את עוצמת הרעש, כשהם הגיב סביב הבואינג ואף נוסקים מדי פעם לגובה רב יותר.

אחרי שהמטוס נחת בלוד, אחרי שאנשי ביטחון השתלחו עליו ולכדו את החוטף, אפשר היה לנשום לרווחה. אפשר היה גם למצוא תשובות לכל השאלות, מלבד תשובה אחת: כיצד יכול היה המטוס הלבנוני החטוף לטוס מעל לאזור הבנוי של תל-אביב בגובה כה נמוך?

השאלה היתה אקטואלית נוכח שני מקרים שאירעו בעבר הלא-רחוק: בשעתו, כאשר יורט הבואינג הלובי והופל בסיני, היה אחד הנימוקים להפלת המטוס, שהסתיימה בהריגת 106 מנוסעים, הנימוק הבא: היה חשש כי המטוס מהווה מלכודת היה של מחבלים הרוצים להטיסו

הלבנוני

מטוס הנוסעים הלבנוני, שנחטף בידי המטורף הלובי, חונה בנמל-התעופה של לוד. מוקף חיילים ישראליים. המטוס נחת בשלום בלוד, אחרי שעבר מעל לתל-אביב, למרות שגם הפעם היתה סכנה מוחשית של מלכודת.

אל מעל אחד המרכוזים העירוניים של ישראל, לפוצצו שם ולגרום להרג רב. על מנת למנוע זאת היה צורך ליירט את המטוס ולאצו לנחות הרחק ממרכזי היישוב.

לפני חודש, כאשר נחטף הג'מבו היפאני לדובאיי, שוב הועלה החשש כי חוטפי המטוס מתכוונים להטיסו מעל לחיפה או תל-אביב, ולפוצצו שם. נבקטו כל האמצעים, הבטיחו אז גורמים מוסמכים בישראל, "שהדבר הזה לא ניתן יהיה לביצוע".

הנה, כאשר חטף אל-תומי את המטוס הלבנוני מעל לקפריסין, וציווה על טייסו לטוס לישראל, הוא הצליח לבצע את מה שנטען כבלתי ניתן לביצוע. שעה לפני שנחת המטוס בלוד, התקשר טייסו עם מגדל-הפיקוח בלוד והודיע כי נחטף וכי

המגינן

מוחמד אל-תומי, הלובי המטורף, "אוהב יהודי" דים, שחטף את מטוס הנוסעים הלבנוני, הצליח לעשות מה שלא הצליח אף פידאין ערבי: להטיס מטוס ערבי מעל לתל-אביב.

אחד מראשי הממשלות של פולין של לפני מלחמת-העולם-השנייה, קבע אימרה שנקנסה ללכסיקון הפוליטי. היה זה אחרי שנמסר לו על הצבעתם של חברי הטייס הפולני, "ואין הצביע פלוגי?" התעניין ראש-הממשלה לדעת, "אל תשים אליו לב", אמרו לו יועציו, "הוא הרי משוגע!"

"כן, השיב ראש-הממשלה, אבל משור גע לטובת מי?" השבוע, זמן קצר אחרי שהתברר כי האיש שחטף את מטוס חברת נתיבי-האוויר של-המזרח-התיכון הלבנוני, בדרוכו מנגוני לביירות, אילץ את טייס המטוס הלבנוני לטוס לכיוון ישראל ולנחות בנמל-התעופה של לוד, אינו אלא מטורף, הזקוק כנראה לאישפוז, שאלו רבים מרחבי תבל את עצמם את אותה שאלה.

"נכון, האיש כנראה משוגע", אמרו, אבל משוגע לטובת מי?"

למוחמד אל-תומי עצמו, הלובי בן ה-37, שחטף את המטוס כשהוא שתוי ועליו, לא היה ספק לטובת מי הוא. "מאז שהגעתי לגיל תשע", סיפר לעיתונאים הגלבהים במסיבת-עיתונאים שערכו לו בנמל-התעורפה, "הייתי מושפע מהרדיפות ומהחיים הקשים שעברו על יהודי לוב. לא יכולתי לסבול את השינאה שרוחשים בכל מדינות ערב ליהודים. המטרה שלי היא לשכנע את כל העולם כי הישראלים והערבים יכרו לים לחיות ביחד." החוטף העליו, שנהנה מאוד מההתעניינות הבינלאומית באישורו חו ובדיעותיו, ניהל את מסיבת העיתוני אים לפחות כראש-ממשלה. הצהיר אפילו כי הוא מאמין ש"לישראל יש זכות להיות עצמאית".

גם לעתוני מדינות ערב ולמנגוני התעמולה שלהם, לא היה ספק לטובת מי מוחמד אל-תומי הוא משוגע. עד שממשלת לוב השמיטה את הקרקע מתחתם כאשר אישרה את טענתו של אל-תומי כי הוא אורח לובי עם תעודות של בלתי-שפוי, השמיעו אלה את הגירסה כאילו אל-תומי אינו אלא סוכן ישראלי שחטף את המטוס לפי הוראת מפעיליו הישראליים. לטענתם נעשה הדבר כדי להראות לעולם שלא רק ישראלים חוטפים מטוסים, ולהפגין את האדיבות, הליברליות וההומאניות שבי טיפול הישראלי בנוסעי המטוס לפני החזרתם ליעדם.

אחרי השעות הראשונות של המיסתורין סביב זהותם של חוטפי המטוס ומטרתם, הפכה החטיפה להתלה עליוה ומשועת, שהיוותה מקור לאי-אנוכ לבדיחות הלצות. אף על פי כן, נותרו כמה שאלות ללא תשובה. המיסתורין המרחפים עדיין מעל הפרשה, מעוררים מחדש את השאלה: לטובת מי היה אל-תומי משוגע?

משימה

בלתי אפשרית?

שעה רבע לחמש לערך, ביום החמישי לפני שבוע, לא יכלו מרבית

